

Sygn. akt III AUa 710/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Urszula Iwanowska (spr.) SSA Barbara Białecka
Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2014 r. na rozprawie

sprawy G. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o podjęcie wypłaty emerytury

na skutek apelacji ubezpieczonej

od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 28 czerwca 2013 r. sygn. akt IV U 1520/13

p o s t a n a w i a :

umorzyć postępowanie apelacyjne.

SSA Barbara Białecka SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska

III A Ua 710/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. odmówił uchylenia decyzji z dnia 20 grudnia 2012 r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesiła wypłatę przyznanej G. W. emerytury w okresie od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. wskazując, że art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych utracił moc prawną wyłącznie w stosunku do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji G. W. wniosła o jej zmianę i wznowienie wypłaty emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. z należnymi odsetkami wskazując, że należy do kręgu osób, które otrzymały

prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r., a więc obejmuje ją także wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt K 2/12.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania przytaczając argumentację przywołaną w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 28 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

W uzasadnieniu wyroku sąd pierwszej instancji między innymi wskazał, że przy bezspornym stanie faktycznym oraz mając na uwadze treść art. 103a ustawy emerytalnej i art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., K 2/12, odwołanie ubezpieczonej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zdaniem sądu pierwszej instancji skoro ubezpieczona bezspornie od 1 września 2008 r. nabyła prawo do emerytury, w chwili składania wniosku jak i obecnie pozostaje w zatrudnieniu oraz nie rozwiązała stosunku pracy z pracodawcą, u którego była zatrudniona bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, to prawidłowo organ rentowy wstrzymał wypłatę świadczenia od 1 października 2011 r., i wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt K 2/12, nie ma wpływu na treść decyzji objętej odwołaniem. Sąd Okręgowy miał bowiem na uwadze, że oceniając skutki wyroku z dnia 12 listopada 2012 r. Trybunał doprecyzował, że obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury, nie będzie miał zastosowania do osób, które nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. Zatem ubezpieczona nie należy do osób objętych skutkami wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Z powyższym wyrokiem Sądu Okręgowego nie zgodziła się G. W., która w wywiedzionej apelacji wniosła o jego zmianę, jak również o zmianę zaskarżonej decyzji i wznowienie wypłaty emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. zarzucając mu niewłaściwe zastosowanie i błędną wykładnię art. 103a ustawy emerytalnej i art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r.

Po wyznaczeniu rozprawy apelacyjnej, pismem z dnia 3 marca 2014 r. G. W., działając przez pełnomocnika, cofnęła apelację wskazując, że w dniu 19 lutego 2014 r. weszła w życie ustawa z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zwieszeniu w okresie od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. (Dz. U. z 2014 r., poz. 169), która realizuje wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2013 r., K 2/12, który był podstawą roszczeń ubezpieczonej. Zdaniem skarżącej zaistniały stan faktyczny oraz zmiana stanu prawnego uzasadniają cofnięcie apelacji oraz wniosek o umorzenie postępowania nią wywołanego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 391 § 2 k.p.c. w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Przy czym, cofnięcie apelacji jest czynnością dyspozycyjną strony, która nie podlega kontroli sądu (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2000 r., III CZP 6/00, Prok. i Pr. 2000/10/37). Jednakże w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych powyższa czynność z uwagi na treść art. 469 k.p.c., który stanowi, że Sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego, podlega kontroli Sądu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego brak jest przesłanek do uznania, że cofnięcie apelacji narusza słuszny interes ubezpieczonej (art. 469 k.p.c.), która jest gospodarzem procesu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny uznał, że cofnięcie apelacji nie narusza prawa, w tym słusznego interesu ubezpieczonej i dlatego na podstawie art. 391 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie apelacyjne.

SSA Barbara Białecka SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska